

Karin Smirnoff

Så tog jeg hjem

368 sider

C&K Tredie bind i serien og afslutningen i fortællingen om den lidt spøjse men frihedselskende Jana Kippo og livet i de nordsvenske landsbysamfund.

Bogen har fået kritik for at være en lidt søgt afrunding, fordi der nu SKULLE nedkomme tre bind. Og at den ikke lever op til forgængeren.

Sådan noget giver efter vores opfattelse ikke mening. Sådan kan man ikke sammenligne tingene. En bog er, hvad den er. Og har forfatteren noget på hjerte, og støttes det af forlaget, så sker der ikke noget ved at tage bogen i øjesyn. Livet er jo heller ikke nødvendigvis så godt idag, som det var igår.

Bogen er godt skrevet. Vi får et fortsat godt indblik i livet højt oppe i Sverige. Forfatteren fortsætter sin skrivestil med ord, vendinger, meninger og iagttagelser der vælter ind og ud af hinanden, ofte uden ophold, og pudsige stavemåder, ofte uden tid til at tænke, men blot opleve og lade tankerne myldre, som de nu ofte gør det i vores egen dagligdag.

Bogen er med til at legalisere den forvirring, man som menneske kan være udsat for ved at skulle presses ned i diverse rammer. Karin Smirnoff gør op med den konforme skrivestil, der i årtier har hersket, ofte for at få læseren med, men mest fordi det er rart at gøre, hvad andre gør.

Det kommer der ikke altid gode bøger og slet ikke bestsellere ud af.

Ved at fastholde sin stil manifesterer forfatteren her sig endnu en gang som en banebryder.

Og som en der leverer en god historie og ikke nødvendigvis et smukt sprog og en flot emballage. Det er indholdet, der tæller.